

ŠESTÁK

**Oddílový časopis 6.koedukovaného oddílu Junáka - svazu skautů a skautek ČR v Kateřiních
číslo 96 vydáno pro vnitřní potřebu - 22.července 2008, nákladem 45 výtisků**

puťák 2008

Na ŠESTÁKU č.96 se podíleli: Dazul, Irča, Tlampa, Delfínek, Vápno, Medvěd, Barča, Fanta, Vojta, Zdenda, Gabča, Wiki, Čeči, Pavuk, Kikina, Beruška, Lenka, Mája, Čikita, Radek, Kačka, Fialka, Zub, Anita, LACHIM spol.s r.o. Uzávěrka dalšího čísla ŠESTÁKU je v neděli **24.8.2008**.

Narozeniny o prázdninách

Klíště - 1.7.1986, Dita - 2.7.1992, Vápno - 7.7.1991, Dazul 17.7.1966, Delfínek - 11.8.1993, Radek - 12.8.1975, Očko -14.8.92

Kecka se nám odstěhovala do Olomouce. Družinku kateřinických světlušek a vlčat by po ní měli vést Martin s Gabčou a Pavukem.

Víte, že už před začátkem tábora se oddílový archiv DVD se záznamy s oddílových akcí rozrostl na 104 kusů? Na tom posledním DVD je i video z předtáborové výpravy. V době vydání tohoto čísla ŠESTÁKU by měly být k dispozici další asi 2 DVD z puťáku a tábora.

Na táboře byla slavnostně uvedena v život nová oddílová trička. Za více než desetiletou historii oddílu už ve třetí variantě :-)

Ti z členů oddílu a jejich rodičů, kteří chtějí dostávat upozornění sms-kou i mailem o tom, že právě vyšel ŠESTÁK, necht' dodají číslo mobilu a svoji e-mailovou adresu Fialce - 731 519 452.

Kdo by se chtěl naučit dělat a počítačově sázet (v profesionálním software) oddílový časopis a byl by ochoten jej alespoň 1 rok sázet, necht' se ozve přímo Dazulovi (737 249 211), který jej to rád naučí a poskytne mu pomoc. Pozor - spěchá to !!!

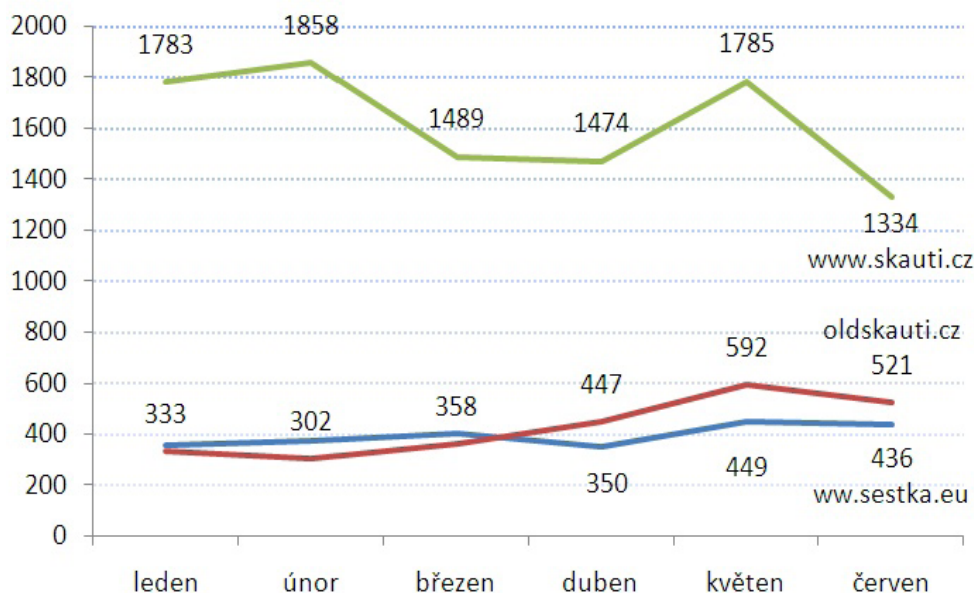
Letos maturovala Kecka, Barča a Martin - všichni úspěšně. Ale měli jsme v oddíle i několik šťastlivců, kteří sice ještě nematurovali, ale měli na vysvědčení 5 nebo jen s odřenýma ušima 4 !

Všeobecná zdravotní pojišťovna poskytuje svým pojištěncům mladším 18ti let příspěvek na „tuzemský ozdravný pobyt v minimální délce 1 týden“. Detaily o této nabídce jsou uvedeny například na: <http://krizovatka.skaut.cz/zpravodajstvi/3134-prispevek-na-tabor-pro-pojistence-vzp/>

*Nicméně zjednodušeně řečeno: Pokud je dítě a jeho rodiče pojištěncem VZP, stačí aby vyplnili žádost o příspěvek, připojili doklad o zaplacení tábora a **do 30 dnů po skončení tábora** toto doručili na svou místní pobočku VZP. Na účet či složenkou jim potom bude vyplacen příspěvek 1000,- (nebo cena pobytu, pokud je nižší než 1000,-)*

Graf napravo znázorňuje, kolik mají oddílové internetové stránky **www.sestka.eu** návštěvnost v první polovině roku 2008.

Abytobylo více vypovídající - můžeš si „návštěvnost“ (atraktivitu) oddílového webu (ŠESTKA má 42 registrovaných členů) porovnat s návštěvností webu našich **oldskautů** (registrovaných 11 členů) a webu našeho vsetínského **střediska** (registrováno včetně nás cca 240 členů).

Nevracej se ke starým napajedlům jenom pro vodu, čekají tam na tebe přátelé a sny. -africké přísloví-

Již několik let nahrazuje tato stálá rubrika kroniku ŠESTKY. Zde máme snahu zachytit téměř každou akci, která se v oddíle udála - očima těch, kteří měli potřebu se o své zážitky s vámi podělit.

A protože ve vydávání ŠESTÁKA vznikla mezera, nebudou tu tentokrát záměrně všechny akce, které se uskutečnily od vydání předchozího květnového čísla.

(Dazul) Tak tenhle víkend stál opravdu za to. Byl našlapaný tak jak to jen šlo. V pátek vyrážíme s Irčou a Zdendášem jako poslední auto ze čtyř vozů směr Vojenský výcvikový prostor Libavá. Přesto se nám podařilo na tábořiště dorazit jako druzí :-)

Ihned po příjezdu jsem nastartoval křovinořez a společně se Zdendášem jsme prokosili

cestičku napříč táborovou loukou, aby se daly pohodlně přenášet věci a náradí. Jak dorazily zbylé vozy s náradím, nastartovaly se ostatní křovíňáky a sekačka - do 21:30 byla polovina louky pokosena. To se nám doposud ještě nikdy nepodařilo.

Na noc pod táborovými smrky jsem se moc těšil. I když to vypadalo na déšť, zalehli jsme

Ved' osla do Mekky a vrátí se zase osel. - arabské přísloví -

Je-li tvůj přítel medový, nemusíš ho proto sežrat celého. - arabské přísloví -

pod ně. Na tohle usínání pod širákem jsem se těšil celý rok - má svůj osobitý půvab a těžko se mi k němu hledá nějaké jiné spaní pod širákem, které má pro mne stejnou hodnotu.

Sobotní ráno bylo klidné, jenom ptáci svými hlásky rušili už od páté hodiny. Kolem osmé jsem se k nim přidal i já a zapěl tradiční budíčkovskou lidovku „Už je ráno, už je deň ...“ Píseň měla jako vždy úspěch a já byl málem nucen přidávat :-)

Než jsme se pustili plně do práce, provedl Radek pasování nových členů 6.ŽP (Šesté žací perutě) - Máty, Medvěda a Zdendáša. Práce pak šla velmi rychle od ruky i od kosy. Do večera jsme měli navezeny a postaveny všechny podsady (letos se jich stavělo jen 16), připraveny potní chýši, téměř hotového golema, mostek přes Odru byl také natažený, hadicu z tajného vodojemu skoro k táboru se podařilo přivést, Pavúk si koleno stačil zkrvat, mrtě fotek jsme nafotili

Každopádně jsem usínal pod táborovými smrky velmi příjemně znaven a s menšími rehabilitačními bolestmi než včera.

Nedělní ráno bylo pohodové a brzy přešlo v pohodovou práci. Dodělávaly se všechny potřeby a drobnůstky ze včerejška. Po

obědě jsme díky Klíštěti odstartovali zmateně směrem domů.

Mně čekal ještě odvoz podsad z DBCB do Dinotic - na tábor 1.dívčího a 1.roje. Rád a zdarma jsem děvčatům podsady odvezl, ale organizace vykládání v Dinoticách hodně zaškobrtala (byla tam jen Mája s naší Anitou). Zanádal jsem si a oznámil děvčatům, že s takovou organizací si odvoz podsad musí zajistit u někoho jiného (to už bude za peníze a proto určitě i lépe zorganizováno).

Na střediskovou radu díky tomu přijíždím (poprvé za ty dlouhá léta) pozdě o 90 minut - v 19:30. Rada probíhala svižně a tak jsem už 21:30 odjížděl směr Kateřinice.

Takže mimo oslavy 20.narozenin bývalé členky OS - Kecky, jsem stíhal skoro všechno - ale netřeba mnoho takových „závěrů“ víkendů :-)

(Dazul) Jak jsem slíbil, tak jsem dělal - řidiče pro odvoz a dovoz na puťák. V sobotu v 9:30 se mělo odjíždět od DBCD, ale jak už bývá dobrým zvykem, v 9:15 jsem na parkovišti stepoval sám. Později dorazil Fanta s Barčou a v cca 9:45 konečně i Máta. A tak se mohlo vyrazit - přibrali jsme zbytek výpravy v Ratiboři do mého i Fantova auta a svištěli směr Vsetín. Tady Fanta konečně nakoupil tu správnou mapu na puťák a pokračovali jsme směrem na Bratislavu.

Po cestě jsme, mimo obvyklého povídání, poslouchali hity skupiny Elán, utrhli pár květín z pole plného slunečnic (za tónů písně "Zlodej slunečnic") a zastavovali pár kilometrů nad Modrů (při textu písně "... chcem s ňou ísť, vláčikom na výlet do Modry ...") u Jahodníku.

Tady nastalo velké kramaření a rozdělování toho, kdo co ponese. Především jídlo, plachtu na noc atd. Protože samozřejmě chyběl foťák, svěřil jsem Elišce "polooddílový" digitální foťák Minolta, aby mohla pořizovat nějaké fotky pro web, kabelovku a tohoto ŠESTÁKA.

Šel jsem s výpravou nahoru do jeskyně Driny, protože to je jediná veřejně přístupná (rozuměj

s placeným vstupem a průvodcem) jeskyně na západním Slovensku a nikdy jsem v ní nebyl.

Cestou k jeskyni jsme poobědvali a Fanta vysvětlil pravidla jeho nové hry "Pusinky". Na mne bohužel vyšel jen Fanta a Vápno :-(
Do jeskyně jsme šli všichni mimo šetřílků Máty a Medvěda (občas není vhodné šetřit na nepravém místě).

Prohlídka jeskyně byla hezká - byla dlouhá asi půl kiláku. I my, kteří jsme zhýčkaní výzdobou nepřístupných propastí na Planině (třeba Velké Peňažnice, Zvonivé či Diviačí priepasti), jsme byli spokojeni. I když není nad to si do jeskyně osobně slanit, proz-

Jeskyni DRINY objevili v roce 1929 J.Banič a I.Vajsábel za pomoci Š.Baniča (vynálezce padáku) a A. Vajsábľa přes 36 m hluboký závrťový komín.

Jeskyně byla spřístupněna v roku 1935 - v délce 173 m. Po provizorním elektrickém osvětlení od roku 1939, byla jeskyně roku 1943 napojena na veřejnou elektrickou síť.

Mír přináší bohatství, bohatství přináší zpupnost, zpupnost přináší válku, válka přináší chudobu, chudoba přináší pokoru, pokora přináší mír. - arabské přísloví -

koumat jí bez elektrického nasvícení a pak jí pracně vyžumarovat po laně nahoru. Je to takové zaslouženější.

Od jeskyně Driny se výprava vydala směrem k vrcholu Záruby a vodní nádrži Buková. Já jsem ale vyrazil zpět domů. Potkám se s nimi opět v pondělí večer, kdy jim dovezu lodě a převezu je Dunaj.

Když jsem se loučil, zaregistroval jsem ještě, že Fanta vysvětluje další hru s názvem "Tequila". Jak probíhala nevím, ale zdá se, že ji všichni ve zdraví přežili.

(Delfínek) Ráno jsme vyjeli 9:30 od kina a jeli na Slovensko. Asi kolem půl druhé jsme po dlouhém bloudění dojeli na místo, kde jsme si rozdělili jídlo a vyrazili do jeskyně Driny. Po menší prohlídce nás opustil Dazul a jel domů. My pokračovali v cestě. Celý den jsme šli do kopce. Hrůza. Pomaly jsme ani nejedli. Šli jsme asi tak 4 km jen do kopce a pak po takové zajímavé cestě. Konečně z kopce a jak kdyby k zřícenině. Tam se podívali na krajinu a šli k jezeru u kterého si mysleli, že přespíme a okoupeme se. Došli jsme k němu a hodně rychle se otáčeli – smrdělo a bylo hnusné. Vrátili se o kousek zpět a hledali pramen – nenašli.

Přišli jsme k bráně milionáře a dívali se na zvířata z Afriky. Po 5 minutách stání na nás vyjela soukromá ochranná služba, tak jsme šli pryč. Kolem 22 hodiny jsme našli místo na spaní. Postavili přístřešek, navečeřeli se a pak šli spát. Fanta, Barča, Elí a Tlampa usnuli hned ale já, Medvěd, Vápno a Máta jsme se klepali jak malí. Pořád něco šustilo. Medvěd a Vápno vzali baterky a šli se podívat – nebylo tam nic. Snažili jsme se usnout, ale zas jelo auto – ochranka. Nevěděli jsme co je a tak jsme to zalehli zas. To byl první a nejhorší den putáku.

(Denis - Vápno) Je neděle ráno a mně se vůbec nechtělo stávat neboť jsme předešlou noc lovili nějakého ježka nebo co to bylo (ježek- také malé pichlavé nevinné zvířátko které láme větve a všichni se ho bojí). No tož nic - no tak jsme vyrazili směrem na Amonovu Lúku po cestě jsme se nasnídali (vánočka vs. Máslo). No, ale tak cca za hodku jsme měli zase hlad, tak jsme si uvařili vajíčka se salámem vs. chleba (trocha surových vajec se vylélo na zem, ale to neva to byl taký menší detail). No tak jsme se najedli a konečně jsme vyrazili směr Amonova Lúka.

Konečně jsme tam. Potkali jsme tam nějaké borce co jeli na kolech a ptali jsme se jak moc do kopce je Klokoč a borci ani ne, že to není skoro nic, ale tož víme svoje... (Klokoč - další směr našeho putování). No konečně jsme na hoře, kde rostou samé divizny, všeci zmožení a vyčerpaní.

Po cestě do Dolan jsme čekali než Radim položí kámoša a mezi tím nám cěrky utekly a ještě nás zbrzdil Medvěd, který měl klíště, které se ho nechtělo pustit...

Po cca 3 hodinách chození jsme došli do Dolan, kde jsme čekali na Dazula, který nás měl odvést

do Dobrohoště, kde jsme na druhý den jezdili na palavách a na raftu...

(Dazul) Včera jsem naši výpravu po zavezení do Malých Karpat opustil s tím, že v pondělí odpoledne - až přejdou kopce - je naložím a převezu na Dunaj. Nějak jsem to s rehabilitací přehnal, takže mi ortoped doporučil abych "upustil páru". Proto jsem si netroufal putovat s oddílem po Malých Karpatech - zbytečně bych je zdržoval.

A tak jsme si na dnešek s Irčou naplánoval pohodovou neděli, s tím, že pojedme na kolo a mohl bych si zalétat z Velkého Javorníku. Ráno jsem před tím, než vyrazíme, ještě pospřehazoval knihy v naší nové obyvákové skříni a už jsem slyšel, že mi přišla SMS - od Fanty. Že mám pro ně přijet už dnes v 19:00. Hmmm. Tak to mi udělalo pořádnou čáru přes rozpočet :- (Tranzit se kterým jsem měl odvézt raft, pálavu a pádla mi měl kolega předat ve Valmezu v práci až v pondělí.

Ale co se dá dělat - slíbil jsem Fantovi, že je na puťáku odvoším a nějakých změnách plánu jsem se s ním nebavil, takže zatnu zuby a začínám organizovat. Abych to do 19:00 sti-

Když se necháš vést krákajícím havranem, dojdeš k mršině. -arabské přísloví -

hnul, zajel pro Tranzita, sehnal stany, koupil kanystr s benzínem a nechal si alespoň 30 minut rezervy, musím vyrazit rovnou - je 10:15. Nebudu unavovat zbytečnými kecama - těch 30 minut rezervy jsem vyčerpal a v Dol'anoch jsem byl 1 minutu po 19:00.

Za zmínku stojí určitě to, že mi Fanta "zapoměl" napsat, kde je mám vyzvednout a já se mu (a pozděj i ostatním na které jsem posháněl mobily) snažil několik hodin marně dovolat, psát SMS, ... Všichni měli vyplé mobily, neoprávnění přijmout na Slovensku hovor a nebo jsou "nedostupní". Takže jsem jel naslepo.

Naštěstí se cca hodinu před 19:00 podařilo spojení navázat.

Do Dobrohoště u vodního díla Gabčíkovo jsme to měli cca 80 km + dalších 40 km, když jsme zjistili, že trajekt přes Gabčíkovo v neděli nepremává a museli jsme jet přes hráz.

Na místo dnešního nocování jsme dojeli po tmě, takže se rychle postavily stany, udělalo jídlo a mimo romantických procházek kolem slepých ramen se šlo už po půlnoci spát.

Puták

pondělí 30.června 2008

(Dazul) Vstávalo se před sedmou ráno. Bezproblémově a relativně svižně. Vypadalo to na déšť a tak šlo vše jako po drátkách - Fanta s Barčou nakoupit pečivo, ogaři nafoukat raft a pálavy, ostatní se pomalu, ale jistě balili.

Jakmile jsme posnídali, začalo pršet - a to tak, že velmi.

Na vodu jsme vyrazili až hodně po desáté, ještě mírně poprchalo.

Protože jsme s sebou měli turistickou GPS s mapama Slovenska, věděli jsme přesně, kde plujeme a ve změti slepých ramen Dunaje jsme se neztráceli. Fakt je, že GPS nám místy ukazovala, že jedeme po louce, ale to jsme přičítali tomu, že se břehy ramen mění podle stavu vody (asi mapovali, když bylo vody víc).

V jednom úzkém a ďábelském ramenu, kde voda dokonce svižně tekla, jsme bez varování háčků raftem najeli na kůl čnící z vody. To by samo o sobě nevadilo, kdyby na tom osudovém kůlu nebyly hřebíky :- (Co se mělo stát, se stalo. Roztrhli jsme dno raftu a za zběsilého syčení a unikání vzduchu jsme pozorovali jak se dno splaskává a do raftu natéká voda. Že se nepotopíme, bylo jasné, vždyť boční válce i sedací válce byly bez úrazu, ale příjemné to nebylo. Na nejbližší cestičku to bylo přes místní prales minimálně 3 km a dále po vodě zhruba

2x tolik. Ale co nám zvyvalo - do pralesa se nikomu nechtělo a tak jsme pádlovali. Sklesle a smutně.

Na noc jsme to zapíchli u rekreačního jezera. Byla zde letní hospoda a v tomto osazení bylo nade vše jasné, že se po večeri všichni vydali tam. Je to sice jiný způsob zábavy než na který jsem z putáků zvyklý, ale snažím se jej respektovat a neúčastnit se jej - když jsem to "vydržel" tolik roků, nebudu se přece nyní přizpůsobovat.

Když jsem se ale šel za tmy vykoupat, nemohl jsem si nevsimnout naší čtveřičky, která schovaná za hospodou kouří. Samozřejmě, že jsem měl chuť okamžitě reagovat, ale udržel jsem se a šel se schladit do vody. Když to nevadí vedení oddílu, a nevadí to placeným pracovníkům v DBCB (při klubu 14+) a když to nevadí ani Fantovi, který puták vede, nemám právo jim do toho zasahovat - jak mi bylo za ty roky několikrátě dáno najevo. Je smutné, že se o kouření ví, ale nic se s tím nedělá. A nyní jsem i já smutným pozorovatelem toho, jak se kouření stává normou hlupáků a slabochů - dokonce na oddílové akci. Zbývá mi jen doufat, že se ŠESTKA postupně nes-tane oddílem hlupáků a slabochů.

Velký člověk má dvě srdce - srdce, které doufá, a srdce, které trpí. - arabské přísloví -

Puták

úterý 1.července 2008

(Tlampa) Vstali jsme pozdě a stejně jsme nebyli vyspaní. Při velkém balení na břehu štěrkáče jsme se nacpali rohlíkama s nutelou a pak se nasáčkovali do aut. Spustili jsme okýnka, mrskli kazetu do rádia a hasili jsme si to tak nějak směrem, kde jsme včera skončili. Na vodu jsme šoupli jen dvě pálavy a hurá vpřed....

Slunko slunilo, ptáci zpívali a my gummy jsme si zapomněli opalovací krém. Nutno podotknout, že nás všech pět vypadalo večer jako spaření vepřici. Voda vůbec netekla a tak bylo potřeba pádlovat a pádlovat. Neobešlo se to bez cákání a následného útoku, díky kterému

byla vysypána část jedné posádky a utopeny sluneční brýle. Po dvou zatáčkách jsme nakrájeli chleba a poobědvali na vodě. Za dobu oběda jsme se pohli asi tak o 10 metrů, možná trošеч víc. Zkrátka to fakt vůbec neteklo.

Neustále jsme přenášeli naše plavidla přes nějaké peřeje. Při prvních peřejích se rozpoutala žabincová válka, která byla mimořádně nechutná, ale chlapy to bavilo jaxviňa. Žabinec v obličeji mi teda moc fantastický nepříjde, ale budiž:) Při dalších peřejích objevil Denis škeble a děsně dlouho jsme na ně čuměli, šahali a zkoumali, jak

se zavírají, otvírají, zavírají otvírají.... Někteří jim propadli dokonce natolik, že se rozhodli odnést si suvenýr domů. Zbrzdili tak celou výpravu. Druhá posádka totiž vplouvala do zrychleného proudu a byla unášena závratnou rychlostí. Usoudili jsme, že by bylo možná dobré počkat i na druhou loď, protože to byl fakt hukot. Pokoušeli jsme se proto zajet ke břehu. Co čert nechtěl, byli jsme na lodi tři a všichni naráz jsme se nahli na stejnou stranu. A tady už jdou teda fóry stranou. Všeci tři jsme se vyklopili a bylo nesmírné štěstí, že se nám nepřevrátila pálava. Fanta jen řval: „Chytajte pádla!“ a proud nás unášel zběsilou rychlostí. Jó. Tady teprv člověk zjistí, co je respekt. Takové vzrůšo teda už zažít asi nepotřebuju. Zachytili jsme se na větvích a voda se o nás tříštila jak o ledovec. Fanta zachránil loď, Denis pádlo a já jsem se solidně nalokala. Kolem si to prosvíštěl vysmátý Mates s vyceněnou Elou a halekali: „Co to nacvičujete?!“ No nakopat do zadku málo... Nasoukali jsme se do lodi a všichni si automaticky oblekli vesty. Bez té už snad ani na nějaký olej... Dojeli jsme tu veselou loď se škeblí, kvůli které se to všechno

semlelo a dali jsme si tatranky. Nebylo potřeba ani pádlovat, takový to byl frmol. Jeli jsme dlouho, slunko peklo, Fanta chytal chvíli slovenský signál, chvíli maďarský, zachránili jsme brouka a vybíjela se nám GPaS:) A pak jsme to uviděli! No musel to být přinejmenším tanker! Obrovské cosi kilometr před náma rozráželo vodu. Bylo mi jasné, že až tam dojedem, tak se zblázním. Zalezla jsem ještě víc do lodi a nechala ji celou v chlapeckých rukách. Někdy nejsou tak úplně k zahazení... Tranzit nás čekal na kopci a my zamířili přes celý obrovský Dunaj přímo k němu. Zdařilo se a my se přišinuli k Dazulovi. Jazyky na vestách, nohy spálené...

Všecko jsme to vyfoukli, umyli, uložili a nasoukali se do autíček. Jedeme zpátky do naší rodné země. Promrzlí a zmrtvení, spíme v autě a je nám už úplně jedno kam jedem a co tam budeme dělat. Hlavně do spacáku!

Přijeli jsme po půlnoci, Dazul nás vysadil v lese nad Slezskou Hartou, vyhodil nám věci a my se ani neobtěžovali stavět přístřešek. Chrněli jsme pod širákem, šťastní, že konečně odpočíváme.

Puták

středa 2.července 2008

(Barča) Ráno jsme se probudili v Roudně u Slezské Harty. S Radimem a Juru jsme jeli nakoupit jídlo do místního obchodu. Po snídani jsme sešli k vodě, kde jsme nafoukali dvě pálavy a v 8 jsme vypluli. První jsme dojeli do zátoky kde jsme nešťastnou náhodou uto-

pili foťák i jídlo. Protože jsme měli strašný hlad, jeli jsme několik kilometru po vodě do nejbližší vesnice. Po cestě jsme narazili na skály ze kterých Terka a ogaři skákali. Po velmi dlouhé cestě jsme dojeli do přístavu, nakoupili, dali si hranolky a jeli zpátky do Roudna a večer jsme přejeli na tábořiště.

Srdce hloupého je v jeho jazyku a jazyk moudrého je v jeho srdci. - arabské přísloví -

Expedička **čtvrtek 3.července 2008**

(Medvěd) Ráno jsem vstal tak kolem 11 hodin, což znamená kolem oběda. Posnídali jsme a někteří zůstali pořád ležet.

Já a Barča jsme se převlékli do plavek a šli jsme stavět hráz. Po chvílce za námi došel Fanta a začal nám pomáhat.

Po chvílce jsme šli papkat, protože jsme měli hlad. Potom jsme jaksi pojedli a všichni povstávali kolem asi 16hod.

Po chvílce našeho čekání potom přijelo asi kolem 18hod. velké bílé auto s nápisem LACHIM, tak nám bylo jasné, že budeme muset nosit věci z auta, protože to jel náš Dazul.

Tak jsme vyložili věci a postavili hangár. A z 9 sme byli nakonec jenom 3 - Fanta Kulišák, Delfínek a já.

Potom jak všichni odjeli, tak jsme naházeli věci do hangáru a lehli si pod stromy, kde jsme si povídali.

Po asi dvou hodinách jsme ale museli jít do hangáru, protože pršelo. A to je asi vše co mi utkvělo v paměti z tohoto dne.

(Dazul) Letošní nakládání věcí na auto bylo zabezpečeno Pavukem, Vojtou, Keckou, Martinem, Irčou, Radkem, ... kteří přišli pomoci do Březin a pomohli mi. Nedokážu si představit, že bych to měl nakládat sám.

Na tábor jsem dojel za světla a po postavení hangáru jsem taky ještě za světla odjížděl vrátit auto do práce.

Trochu mne udivilo, že zrovna z pracovní

Nevědomost není hanba, ale hanba je, když znalost odmítneš. - arabské přísloví -

části puťáku - Expedičky- musí odjet domů tolik lidí (rozloučili se Tlampa, Eliška, Bára, Vápnó a Mates), ale bral jsem to jako nastolený trend, se kterým se v jistě pečlivém

plánování tábora počítá. Smekám před vedením - já se na tak dokonalé a precizní plánování tábora nikdy necítil a netroufl jsem si na to. Musím se ještě hodně učit :-)

Expedička pátek 4.července 2008

(Fanta) Po bouřlivé noci jsme se díky bohu probudili v suchém hangáru ve složení já, Medvěd a Delfínek..

Ještě byly slyšet kapky padající na střechu hangáru, slunko daleko široko nebylo vidět a nikomu se nechtelo ze spacáku!! Ale i tato chvíle přišla a pro naše překvapení bylo už pul 12. Tak jsme posnídali (poobedvali) a dali se do expedičního pracování.

Natahovali jsme novou plachtu, vyráběli zbrusu novou kozu. Barča psala o jejím příjezdu v 14:22 a tak sem pro ni jel do Budišova na vlakáč.

Mezi tím se Terežka poprvé za puták okoupala a umyla si hlavu a Medvěd asi podobně opečovával své tělo..

My jsme si v Budišáku kupili ledňáka a vratili sa zpět...

Pojedli sme kuře na paprice (mnamka) pak sme natahovali plachty na zásobák, čistili kuchyn, natahovali ubrusy a dokončovali tůňku.

Měli sme velký hlad a a byli zdrceni že nás nikdo nepřijel podpořit na expediční výpravu a tak jsme si opékli špekáčky v golemovi, uvařili čínské polévky...

Ještě jsme postavili na čaj na ráno a s Medvědem šli skočit do mírně ledové tůňky a ve spacáku sme pak usínali při požívání happy apples!!! Dobrú noc ...zítra začíná tábor 2008 Von Dragon!!!

Dobré vlastnosti nepotlačí nikdy špatné, asi tak jako cukr přidán do jedu, nebrání jedu, aby byl smrtící. - arabské přísloví -

Letecký pohled na naše milé tábořiště u Odry - tábor ještě není postavený, ale tůňka (zhruba uprostřed fotografie) je vidět poměrně hezky.

(Vojta) Jeli jsme vlakem z Jablůnky. Přijeli jsme a ubytovali jsme se ve stanech. Dodělávali jsme tábořiště ve vojenském prostoru Líbavá. Stavěli jsme střechy stanů.

Poté jsme měli nástup při kterém jsme slavnostně vyvěsili vlajku ČR a zasekli sekyrku. Po nástupu se dostavěly střechy stanů. Poté jsme měli svačinu a po svačině jsme si dodělali věci ve stanech.

Za málo hodin byla večere a za ještě méně hodin byla večerka a první hlídky na letošním táboře.

(Irča) V pátek večer nakládám kola za vydatné pomoci Martina, Zdendy, Páji a Vojty. Jde nám to pěkně od ruky, vlastně od kola.

V sobotu ráno se v Jablůnce na nádraží potkáváme s těmi, kteří jedou vlakem, předáváme Zubovi naše děti a jedeme s nákladem kol

na Libavou. Tam už pilně funguje expediční jednotka pod vedením Fanty. Vykládáme, pomáháme stavět stany, zásobák, nářadák... prostě klasické táborové chystání.

Ve dvanáct odjíždí Dazul pro členstvo na nádraží, já s Medvědem stavíme stany světluškám.

Po příjezdu je krátký nástup a hurá do práce. Postele, střechy, rošty... Každý už ví, co má dělat. Kupodivu letos nejsou o tyto věci žádné hádky, asi proto, že je míň lidí na táboře. Nováčkům a světluškám pomáhají všichni, mám z toho docela radost. Nikomu se speciálně nemusí nic nařizovat, přikazovat, vše jde jak na drátkách.

Sluníčko nádherně svítí, je krásně teploučko, nikomu nepříjde, že by se měla přihnat bouřka. Jenže ona jo. Průtrž jak kdyby někdo převrátil plný barel, naštěstí jsou skoro všechny stany pod střechou. S Medvědem doděláváme poslední vypínání stanu už s mokřými zády, ale po Medvědově „já to nevzdám“ se ani nic jiného dělat nedalo. Motali jsme a zatloukali tak rychle, že to byl možná, když ne světový, tak určitě táborový, rekord.

Jak bouřka přišla, tak i odešla a za chvíli už se na nás zase smálo sluníčko. Jeli jsme se s Dazulem projet na kole. Protože jsem si inteligentně zapomněla naložit své kolo, půjčila jsem si je od Judy. (Judy, ještě jednou moc děkuji za půjčení. Jelo se mi opravdu moc dobře) Udělali jsme si malé kolečko

Libavou přes Oldřůvky. Podívali jsme se na Břidlicovou stezku, o které Dazul četl a nevěděli jsme, kde přesně je. Vyšli jsme na malý vršíček z břidlice porostlé mechem – chyběla jen víla tančící za svitu měsíce. Nádhera. Vrátili jsme se akorát na večeri. Mňam mňam. Večer byl přechod Vlčete Ferdy. Judy (v zastoupení za Kecku) se sním byla spolu se světluškami rozloučit, Medvěd ho s lucerničkou přivezl na Pálavě po Odře a předal před zraky oddílu do rukou jeho „prvního rádce“ - Martina.

Ten si ho i se zbytkem své družiny odvedl, aby mu sdělil „družinové tajemství“ a předal hnědý šátek. Symbol toho, že už není malé vlče, ale

opravdový skaut. Potom se zpívalo, povídalo až do 22:00, kdy byla večerka a šlo se spinkat.

*Nenávidíme mnoho lidí jen proto, že jsme příliš pohodlní hledat možnost, jak je milovat.
- arabské přísloví -*

2.den *neděle 6.července 2008*

(Zdenda) Ráno vstanu a zase čumím na celtu. Slyším: „budíček,“ a za chvíli: „příprava na snídani.“ Pak byli Vanaři. Barča počítala do deseti, ale ve skutečnosti to bylo asi 8 vteřin.

Dál byl oběd a po obědě plno her. například vynikající kroket (hodně ozvláštěný), pak blátová bitva, souboj s boxerka na tyčích od hangáru, vodní bitva a bitva slepých rytířů. Potom večerka a pak jsem šel spát.

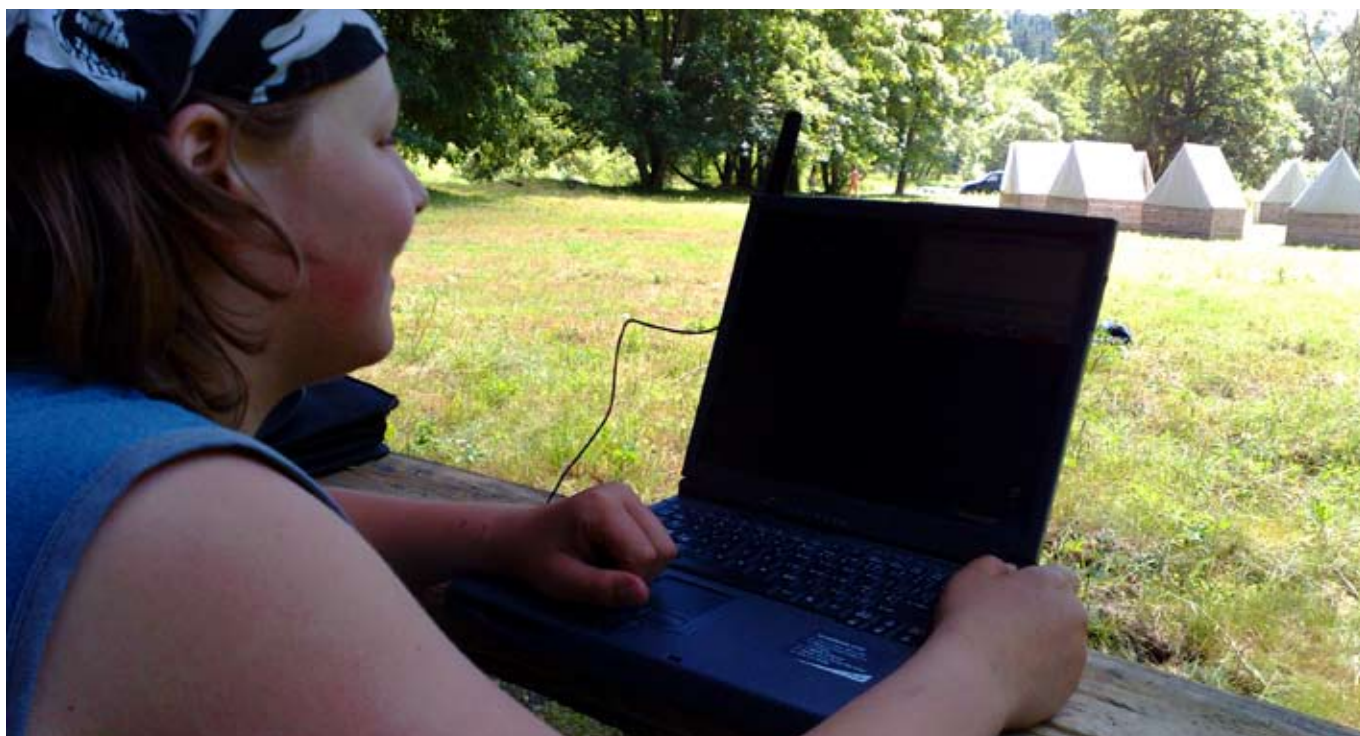

(Irča) V noci mě Dazul budí – asi bude pršet. Nechce se nám ze spacáku a tak pozorujeme nebe. Hurá, jedna hvězdička ještě svítí, ono to s tím deštěm nebude tak horké, i když se bouřkové mraky nebezpečně stahují. Několikrát za noc se budím, ale dokud vidím tu jednu, alespoň jedinou hvězdičku, je to OK.

Je neděle ráno, probouzím se do sluníčka, mračna jsou pryč, je mi krásně.

Chceme být ještě alespoň malinko platní a tak s Dazulem chvíli pomáháme. Fanta chce postavit Tee pee, ale zjišťuje, že je roztrhlé. Půjčuji si od Ferdy a Čikity jehly a nitě a jdu zašít alespoň největší díry. Fanta se ke mě po chvíli přidává, takže to máme za chvíli hotové. Pak vyrážíme s Dazulem na kola. Vyškrábeme se na hřebínek a jedeme nádhernou planinkou. Kocháme se, občas zajedeme do „slepé uličky“ – nevadí, i tady bylo co k vidění. Krmelec a zásobník na sůl vyřezaný ze špalku, k němu široká cesta a pak jen – zpátky. Dál to nevede. To je asi opravdu možné jen ve vojenském prostoru. Vracíme se a dáváme se jinou cestou, kterou

Nošení kamenů s mudrcem je lepší než pití vína s falešným člověkem. - arabské přísloví -

jsme také nejeli. Uvidíme, kam nás doveče. Já jsem, upřímně, ztracená už dávno, ale Dazulova GPS v hlavě funguje spolehlivě a vede nás zpět do tábora. Tam dorážíme akorát po obědě. Nechali nám, jsou moc hodní. Popapkáme a vyrážíme k domovu.

(Delfínek) Tento den byl úplně pohodový. Snídaně, kontrola stanů – nečekaně vyhrál Medvěd. Nástup, pak pracovní nástup. Byl dopolední program např. zpravování symboliky, uklízení kolem kuchyně, dělání odpalbalu atd. Zvládli jsem to v pohodičce, tak jsme ležali.

Byl oběd – čočková polévka a rizoto. Žížaly předávaly službu nám – Žabám a byl odpolední klid. Nějak se otočilo počasí a pršelo. Po klidu někteří spali, někteří hráli hry. My jsme hráli Ferbla – asi po hodině hraní jedné hry byl konečně konec.

Judy si nás potom všechny zavolala a hráli jsme společně hru. Byla tak trochu na přemýšlení ale v pohodičce. Mezi tím byla svačina. Po té volno a pak jsme hráli Pepu, Blika, Cvaka a Šoka – vypadalo to jak v nějakém ústavu, každý měl jiný pohyb.

Potom dorazila na tábor Míša, Katka, Fial a Janča. Dodělali jsem vzpěry a byla večere – chleba se salámem.

Pokračoval nástup a večerní program zase odpočinkový. V Teepe se četl Harry Potter a přestupovala Katka do Žížal. V 22:00 večerka. Dobrou noc jsme si popřáli a šup spacáku.

Člověk se učí jen na vlastní útraty.. - arabské přísloví -

(Gabča) Služba nás probudí přesně v 7:00 hudbou flétny. Po zkrácené ranní rozcvičce následovala snídaně. Dnešní snídani měli Žaby, které nám připravili chleba s marmeládou. Pak jsme se oblékli do krojů a připravili se na kontrolu stanů. Nejhezčí stan měli Kája a Mája. No a samozřejmě nástup.

Po nástupu jsme se rozdělili do skupin a šli pracovat. Já jsem šla na dřevo. Po doděláních svých prací jsme hráli KOMANDO. Schovávali jsme se všude. Nadšenci šplhali vysoko do korun stromů, jiní se vrhali do spacáků a dokonce i do odpadkového koše. Někteří to brali houštím a ti šťastlivci viz. Čeči skončili v potoce.

Celý rozpíchaní jsme šli obědovat, měli jsme těstoviny a to buď po sladku nebo se špagetkou.

Dneska jsme měli taky první etapovku. Vymýšleli jsme na písmena, které nám chyběly, věty.

Po etapovce následoval můj „oblíbený“ baseball. Podle mého soudu NUDA, ale každý to vidí jinak.

Pak jsme dostali za úkol si na své baráčky udělat erby se jmény. Každému se to zdařilo jinač. Erby dostaly pestré barvy a tvary. Nejvíce se mi líbil Kaččin erb. Ta chytrá hlavinka si ho pěkně namalovala a pak si ho dala uschnout na

golema a on ji ten neřád chytl :-). No prostě v extravaganci se meze nekladou.

Z erbů nám pořádně vyhládlo, tak nám Šneci nachystali večeři – vánočku + máslo.

Po večeři byl večerní nástup a taky první dražba. Dnes měl rekord Mátá. Vydražili jsme jeho sluneční brýle za 100 dřepů. Sama nevím, zda je skutečně dělal. No a pak večerní intimčo v sauně.

Muž je sloup stanu, žena je jeho plachta a děti jsou provázky.. - arabské přísloví -

5.den **středa 9.července 2008**

(Wiki) Ráno jsme vstali a měli jsme rozcvičku. Poté jsem si vyčistila zuby. Pak jsem se nasnídala a byl ranní nástup. Potom jsem šla na vanaře, voda byla studená.

Přidělila se práce a já stavěla schůdky do vody na umývání ruk. Pak jsme nacvičovali nácvik na přepadení (BORO), byla to sranda.

Byl oběd, měli jsme kvěťákové placičky s bramborami. Celý odpolední klid jsme se s Míšou Brožovou houpali na síti a byly jsme se.

Potom jsme měli etapovou, na které jsme hráli, že Klíště má zlomenou stehenní kost a my jsme ji ošetřovali a pak odnesli na tábořiště.

Janina nám rozdala hrnečky a jeden kýbl s vodou. Tam se nakapala barva a my ty hrnky tam namočili a vznikly z toho nádherné tvary, nechalo se to vysušit.

Byla svačina. Pak byla tipovací hra, měli jsme 40 otázek.

A potom byla večere, topinky. A pak jsme hráli turnaj v odpalbalu.

Byli vanaři, voda byla studenější než ráno. Pak jsme hráli hru Hutututu a nakonec byla večerka.

(Mates) Den „ŠNEČÍ“. Průběh dne: Tož začnu takhle . Ve středu jsme měli my Šneci službu a hlídku, ale jen z úterý na středu.

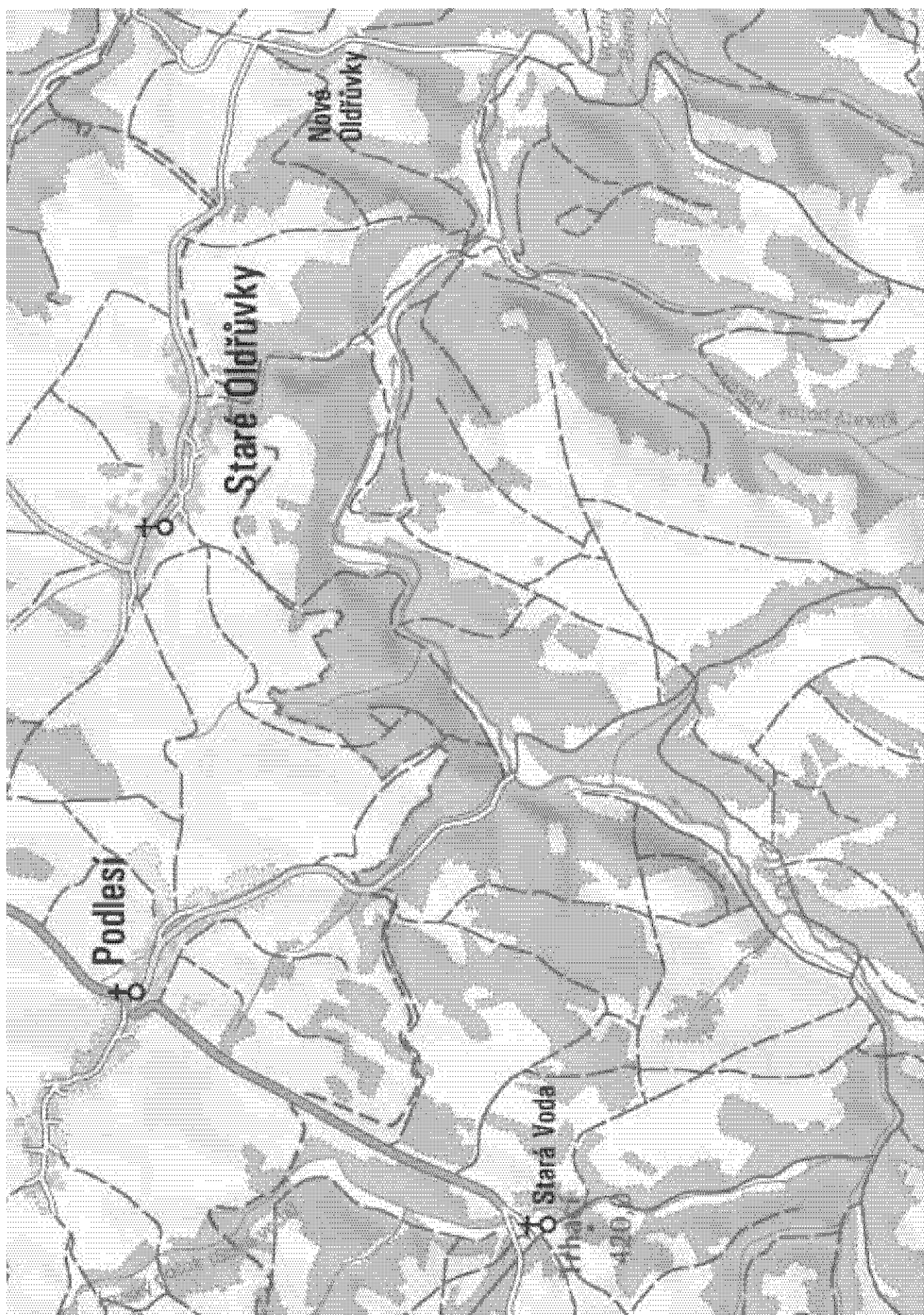
Ráno jsem se probudil, vzteklivě me probudil Pája ať jdu umýt nádobí. Po snídani a nástupu se dělaly pracovní věci, které pokračovaly až do odpoledne.

Po obědě jsme vařili my a byla Etapovka. Tož tahali jsme Radka který byl zraněn v boji.

Po Etapovce jsme hráli různé hry a barvili jsme hrnky a večere a večerní nástup a SPÁNEK.

Člověk, který je málo vzdělaný, roste jako vůl. Roste jeho maso, nikoliv rozum. - arabské přísloví -

(Fialka) Letos je to poprvé, co nechystám rádcovský den. Nejsem nervózní z toho, že můžou přijet vojáci na kontrolu nebo hygiena, že nemusím stále dávat pozor sebevětší, co kdo dělá, aby se něco nestalo, nemusím se potýkat s uvolněnou morálkou, apod. Jenže taky letos ráno nestíhám, no šak všichni ví jak je to se sklerózou a ještě, když si nenatáhnete budík. Konečně sa dohrabu na vyhlídku, většina vůdců spí, nebo – li dospává předešlou noc. Také zaléhám s knihou angličtiny a po chvíli se

vzbudím s knihou v ruce a zjišťuju, že jsem neslyšela nástup, protože bych sa aj vsadila, že Medvěd začne zpívat hymnu a taky jsem to chtěla slyšet. No nic spím dál. Po chvíli sa zvedám, češu, protože jedeme na vojáky a lesáky a odvézt Kecku na vlak. K našemu překvapení nikdo u vojáků a lesáků nebyl, tak jsme to stříhli hned směr Budišov. Tam jsme něco málo nakoupili, hlavně sůl, kterou Máta vypotřeboval k pomstě na Medvěda. Vracíme se a snídáme v trávě na vyhlídce.

Plod závidí je věčná únava pro srdce. - arabské přísloví -

večerního nástupu. Po nástupu hned točíme, takovou podstatnou věc, kterou Pája zpracuje a pokud se povede bude to superní.

Dál sa bavíme, jak umíme, to až do večera. Cérky si opékaly špekáčky a chleba, já ze závidí nad opečeným chlebem jsem zkusila opéct můj rýžový chléb, k mému úžasu vzplál asi po prvních 2 minutách, nakonec jsem udělala pokus jak moc to shoří. A dobře to hoří. Do tábora se vracíme během

(Medvěd) Ráno jsme vstali a hnedka byla rozcvička, tak smůla ne?

Potom jsem si uklidil a poté jsme se převlíkli do kroje a byla kontrola stanů. Nástup. Měli jsme nejpěknější stan.

Po nástupu jsme šli z ogarama do lesa na dřevo a udělali jsme hodně dobré posezení.

Potom byl oběd a pak polední klid. Potom byla hodně dlouhá hra.

(Čeči) Zpráva z "3 orlích per" - samotky:

9:00 Nástup a odcházím

9:20 Klíště svolává nástup a Medvěd jí v tom hlasitě pomáhá „jedna , dvě , tři,.....“

9:35 Zdálo se mi že projelo auto (byla to Janina z Barču?)

9:50 V táboře je nezvyklé ticho až na cinkot pokličky není nic slyšet

10:00 projelo auto s hlasitým rachotem a Ferda odchází „prý na dřevo“. Byl pískán nástup (na písťalku) (asi na dřevo) další auto projelo.

10:05 Radek volá Matesa, Medvěda a Páju

“sekerky a pilu s sebou” - takže jse jde na dřevo ať mají (máme) čím topit

10:30 dřevo se zpracovává pilkou a sekerkou. Je krásně teplučko tak doufám že sluníčko vydrží

11:00 zvedá se větřík a z tábora sliším roz-zlobený hlas Radka „košula“. Společnost mi dělají pilní mravenci a vypadá to , že si mě oblíbili

11:15 V táboře je klid jako kdyby tam nikdo nebyl

11:30 V táboře je pořád nezviklé ticho.

11:40 kdosi v táboře zapištěl nějaká Svetluška řeže se dřevo pilkou a přes deník mi přeběhl mravenec

11:45 Ozívá se více křίκů a výkřiků , doprovázené šplouchnutím vody a jak kdyby bubnováním.

11:50 právě jsem si vytočila klíště a rozdrtila ho na fašírku. V táboře je opravdu rušno a dost možná je to vedlejší tábor, který se přišel vykoupat

11:55 Je písknutý nastup na oběd asik si taky půjdu pro svůj chleba s marmeládkou :-D

11:58 První nedočkavci mlátí lžičkou o ešusy

12:00 Oběd

12:20 Nějaký povyk u jídla – hlavně Ferda

12:30 Zdenda je prý podle Radka brzda kdo ví co dělá, nebo spíš nedělá.

12:55 Je po obědě a většina je u túňky. Nejvíce je slyšet Ferdu

13:30 Někteří stále blbnou u túňky . Není divu , když je dneska tak teploučko

14:05 Příprava na etapovou hru.

14:15 Písknutý nástup na etapovou. Držím palce Žížalkám a Medvědovi, ať se jim daří.

14:25 Projelo auto. Medvěd na mě volá kde jsem. Hold, musíte to zvládnout beze mě..

14:30 Tentokrát se hra neodehrává v táboře , ale „bojovníci“ šli směrem k Δ.

14:40 Hra je zřejmě akčnější .

15:05 Hra stále pokračuje a dosvědčuje to křik od Δ .

15:20 slyším cinkot kamínků (korálků), hra skončila a všichni se přesouvají zpátky do tábora na vyhlášení. Tak jsem zvědavá, jak to dopadlo.

15:40 Řekla bych , že téměř všichni jsou v tuňce

včetně vůdců. Jde jich slyšet. Medvěd se zřejmě snaží o ložské napodobování „Jacka Sparowa“ . Pálava je dobrým pomocníkem.

16:15 Příprava na svačinu. (Pískala Klíště)

16:16 Svačina.

16:45 Probíhá činnost všeho druhu. Ferda se ozývá -“kšá , kšá, kšá,...“

17:15 Probíhá hra „tři, dva, jedna teď“ ! Netuším co to může být, ale Ferdu to zřejmě baví a je ho slyšet na celé kolo.

17:30 Začíná hodně foukat, a tak neslyším nic, kromě šumění listů.

17:35 Nad tábořištěm proletělo letadlo.

17:45 Medvěd řve, Kdo ví pročpak. Asi nějaká hra.

18:00 Všichni hrají nějakou hru.

18:25 Medvěd řve „Na něj, bí ho“ Tak možná mají zápasy v boxu.

18:35 Projelo modré auto. V táboře hrají „Bul-doky“.

18:50 Stále se hrají „Buldoci“ Poprvé za dnešek slyším aj Gabču.

19:15 Mája píská přípravu na večeři.

19:16 Večeře.

19:22 Nášup večeře.

19:25 Chroustám mrkev a je mooooc dobrá :-)
Na večeři byl stejně chleba se zeleninou, tak ne-trhám partu :-)

19:35 Příprava na nástup – krátké rukávy.

19:40 Nástup (píská Radek)

19:50 Dražba. Dnes jakási veselá.

20:05 V táboře je ticho.

20:10 Na cestě sbírají dřevo a četinu (na saunu)?

20:20 S hora po cestě jde Radim s někým a Medvěd počítá kliky.

20:30 Seká se dřevo.

20:45 Příprava na vanaře.

21:15 Z tábora jsou slyšet hlasy brebentících děcek. Koušek pode mou někdo pořád seká a kácí stromy.

21:30 Chystá se sauna a já se už zase chystám pomalu chrr-brr. Brou noc.

(Pavuk) Ráno začínalo jako obvykle. Budíček v 7:00. Co bylo jiné je, že pomalu ale jistě začínali přicházet rodiče, kteří nám v náruči nesli buchty a ovoce.

Aby se rodiče nezhrozil, co tady všechno děláme, probíhalo dopoledne pozvolněji. Dovádělo se v tůňce, hrál se odpalball, někteří vytáhli karetní hru Bang a jiní jezdili s rodiči do města či na jiné výlety.

Na oběd jsme si dali chutnou rýži s kuřecím masem, takže to vypadalo jako čína.

Po obědě byl polední klid, kdy většina lidí zamířila do vody, kde převraceli pálavu, na kterou se chtěla dostat většina děcek, nebo si volně plavali či dokonce plovali.

Následoval nástup na Etapovou hru, kde jsme museli přepravit co nejrychleji od Zuba, který imitoval pohybující se ostrov, Diamanty na břeh tak, že jsme po hladině vody přenášeli jednoho člena, který měl tento diamant položený na břiše.

Po etapovce následoval Baseball Když baseball skončil, byl volný program ve kterém se lasovalo, bičovalo, diabolavalo nebo spalo. Večer jsme ukončili ohněm, kde jsme zpívali a kde Očko přestoupil do Štírů.

V noci jsme na hlídce pozorovali blesky, jak osvicují stany, ale asi po 20 minutách, kdy se přihnál silný vítr, pořádně zahřmělo a spustil se šílený déšť, který málem vytopil kuchyň. Tak jsme

okamžitě začali kopat odvodňovací kanály. Asi po 5 minutách jsme byli promočení až na kost, ale nakonec jsme úspěšně všechnu vodu z tábora odvedli do Odry.

(Iřča) Je návštěvní den. Všichni se těší na rodiče, sourozence, babičky a dědy a na dobroty, co jim přivezou. My jsme s Dazulem, maminkou od Vojty a s maminkou od Spídyho s dvěma vnoučky (Dominikem a Míšou) dorazili už v pátek. Protože jsem jela přímo z práce a nestihla jsem napéct buchty, koupila jsem pizzu (5 velkých krabic). Nevím, jestli tím, že jsme byli první, nebo tím, že měli hrozný hlad, ale vrhli se na krabice s takovou vervou, že jsem myslela, že je vysypou na zem a nebude z toho nic.

Pomalů se začínají sjíždět rodiče, všichni se usmívají, počasí nám taky přeje. Povídám si s rodiči, tentokrát taky v pozici rodiče, který se tábora neúčastní. Je to zvláštní pocit, který umocňuje i to, že některé rodiče ani neznám a jiní se mě ptají, jak to probíhá a jestli nám ve čtvrtek taky přšelo. Pak bereme kola a jedeme se zase projet (ještě že tě Judy máme...). Nějak si nemůžu vybavit velkou štolu nad tábořištěm, tak se tam jedeme s Dazulem podívat. Protože jsme si nevzali baterku, jdeme jen na okraj. Už se mi to vybavuje, máš pravdu, Dazule, byla jsem tady. Ze tmy štol se najednou vynoří

*Žena neodloží na zítřek to, co si může obléknout již dnes. A to, co si oblékne, stává se pro ni starým.
- arabské přísloví -*

Vypečená hříčka - jak se jen dostat z provazu, když jsem přivázaná za nohy a zavěšená hlavou dolů? Jde to! Cérky byly úspěšnější než ogaři!

člověk. Na čele má baterku a dívá se na nás. Nenapadlo mě nic jiného než se zeptat, jestli tam jsou medvědi. Usmívá se a říká, že bez baterky tam nemáme ani chodit. Připojuje se k nám mladá slečna a tak si začínáme povídat, zjišťovat, co máme prolezlé my a co oni, ukazujeme jim cestu k dalším štolám. Pak se nás pán ptá, jestli si nás může vyfotit. Je mi to divné a tak si dělám srandu, že je od tajných a teď to máme spočítané. Odpověď mě moc neuspokojila. On prý od tajných není, ale slečna ANO. No potěš. Raději se bereme pryč, co kdyby. Chlápek pořizuje ještě několik našich fotek, že bychom se mu tak líbili? Jedeme dál, do Starých Oldřůvek mrknout na mapu, kde je největší štola Willibald. Dazul si to fotí na informační tabuli, orientujeme se a vyrážíme. No hádejte, koho jsme tam potkali. Naše známé ze štoly. Mají s sebou ještě jednoho chlápka, který má „tajné“ vojenské mapy. Taky hledají Willibalda. Přidáváme se k nim, ale marnost nad marností. Willibald nikde. Tak se s našimi „známými“ loučíme a jedeme do tábora. Bereme Zdendu (Pája nechtěl, přece už není malý) do Budišova na zmrzlinu. A koho nepot-

káme na náměstí? Hádejte, můžete jen jednou... Pak se jdeme ještě podívat na sopku. Zdendovi to sice moc po chuti není, ale drží s námi statečně krok. Abychom moc nebloudili, ptáme se u meteorologické stanice příjemného staršího pána na cestu. Poradil nám ochotně a ještě k tomu přidal malé povídaní. Nevím, jestli to, co jsme našli byla sopka, ale výlet to byl pěkný.

Večer zkusíme hříčku – dostaň se jak umíš. Přivážou tě za nohy hlavou dolů a musíš se z toho nějak dostat. Finta je v tom, že jediná cesta je vyšplhat přes vlastní tělo nahoru. Když to někdo umí, vypadá to jednoduše, ale zkuste si to. Mája s Kájou neměly problém. Jsou mrštné jak uřovky. Viki to taky dokázala, zkusila jsem to tedy taky – a ještě jsem to udělala – „volejte sláva a tři dny se radujte....“ (kdysi před mnoha a mnoha lety jsem to dokázala na Obroku, ale to už je opravdu dávno)

Zkoušeli to i Medvěd, Vápno a Mates, ale naši siláci neuspěli. Ono ne vždy je síla to nejdůležitější. Pak jsme zkoušeli šplhat a houpat se a blbli jsme až do večere. Večer to vypadalo na pořádnou buřinu, tak jsme šli lehnout do hangáru. Buřina opravdu přišla. Lilo jako z barelu a za chvíli na nás kapala a pak i tekla voda i v hangáru. Naši RS Vápno, Pája, Mates a Očko kmitali, kopali odvodňovací kanály, stěhovali Spídyho maminku s děckama do sucha, Vápno jim dokonce půjčil svůj spacák, protože ten jejich byl úplně mokrý. Lítali v tom slejváku, starali se, měla jsem z nich opravdu radost. Usínala jsem s pocitem, že tito hoši nejsou ztraceni, že mají v sobě něco dobrého, co jim snad dá sílu i v dalším životě. Děkujeme ještě jednou za pomoc a za to, že jste byli tuto noc s námi.

(?) Dnes je 13.7. a proto se vyvěšovala vlajka jen na půl. V tento den před čtyřmi lety umřel náš kamarád Spídy. Umřel pro život jiného člověka.

Po nástupu jsme měli miniškoly. Žonglování a střelba z luku a ze vzduchovky. Všichni jsme se prostřídali na všech disciplínách. Trochu jsme se najedli a každý si šel dělat něco jiného.

Byl odpolední klid. Ve dvě hodiny začal odpolední program, byla ta snad nejlepší etapovka s těch co byly. Po družinkách jsme vyráželi v 15ti minutových intervalech z tábora - měli jsme za úkol dostat se k Dračí jeskyni, kde byl ukryt recept s dračí krví. První překážka byla z lan uvázaná síť, kterou jsme museli prolézt aniž bychom se jí dotkli a pak ještě přelézání po lanách. Dostali jsme se až k jeskyni, našli jsme recept, který byl napsán písmem ze kterého jsme si dříve pokládali abecedu. Žaby vyluštily recept už na místě ... vraceli jsme se zpátky a Fialka nám zadala slovo, které máme v táboře říct... „OTORYNOLARINGOLOGIE“.

V táboře jsme posvačili a měl se jít hrát baseball. Začalo lít jak z konve, pořád vody přibývalo a hrázka už to skoro nevydržela. Někteří byli ve stanech a jiní odlévali vodu od kuchyňky.

Večer nás zahnal brzo spát a tak skončil tento náročný den.

(Radek) Ráno začalo stejně, tak jako každé ráno na táboře. Budíííííííček. Přehodil jsem si spacák přes hlavu a doufal, že mě nikdo nenajde. Bohužel, našel. Ale to už bylo pozdě. To už služba hlásila snídani a na toto slůvko se probudil i Brašule.

Dnešek je zapsaný v historii našeho oddílu smutným černým písmem. Je to čtyři roky, co od nás odešel náš Spíďoch. Proč odešel asi každý ví. Vlajka letěla jen do půlky stožáru a každému se v hlavě, tedy aspoň mě, honilo tisíce vzpomínek na tohoto skvělého člověka.....

Dopoledne proběhly miniškoly, ve kterých si každý mohl vyzkoušet to, co dovede. Žonglovalo se, střílelo se z luku a vzduchovky. Čas letěl jako voda a po obídku jsme šli Zub a moje maličkost nachystat část etapovky. Družiny měly za úkol protáhnout se pavučinami, ať už stojatými, nabo ležatými a dál pokračovat k Dračí jeskyni. Po návratu všech do tábora a po lehké svačince proběhlo několik dalších směn v celotáborovém bease-

ballu. Samozřejmě naše družstvo bodovalo a urvalo se o několik málo bodů :-).

Jak už to na táboře bývá dobrým zvykem, tak v tom nejlepším začne pršet. A pršelo a pršelo. Déšť bičoval stany, hangár a vůbec celé tábořiště. Většina lidiček zalezlo do stanů a už do rána nevylezlo. Nešlo si ale nevšimnout toho, že bez jakých koli řečí se s průtrží mračen dala do boje a nutno podotknout, že né do marného, naše odvodňovací jednotka, na kterou jsem byl právem hrdý. A myslím si, že ne jenom já. Ti, kdo v ní byli, to dobře vědí a patří jim dík všech malých, velkých a taky můj.....Ten večer jsem ulehal s klidným srdcem.

(Irča) ráno jedeme s Dazulem k Huťom nechat dobyt notebook a přetáhnout fotky. Včera měli fesťák, tak jsme nevěděli, v jakém rozpoložení je zastihneme. Nepřekvapili jsme je. Seděli venku a popíjeli raní kávičku. Až pak se dovídám, že vlastně ani nešli spát. Festival se prý vydařil, ani déšť jim moc nevadil.

Pro změnu se jedeme projet na kolách. Po obědě

se balíme a vyrážíme i se Spídyho rodinkou na cestu domů. Ještě se stavujeme do jedné štoličky a ukazujeme ji Domčovi a Míšovi. Povídkám jim k tomu pohádku, které hlavně malý Míša věří a jeho fantazie pracuje na plné obrátky. Bereme si ještě z břidlicového lomu „kamínky“ na skalku na památku a jedeme domů. Tak nashledanou zase za týden, při bourání.

(Kikina) Když jsem včera dorazila do tábora, připadala jsem si nechutně čistá a dobře naladěná oproti ostatním, kteří tady už týden střídavě moknou a schnou. Průtrž mračen a kopání kanálů mě ale hodně rychle přesunulo do táborové reality. Jaj, kde sů ty lesklé kachličky a utěrčičky. Všude samé ňahňo, nad golemem visí plno čehosi, co vzdáleně připomíná ručníky a ponožky a Odra leze po kolíku pořád nahoru. Ale neprší, jupííí.

Ráno jdeme na dřevo a děláme velký úklid, protože je pondělí a to znamená, že by mohla přijet hygienická kontrola. Janina pojala úklid tak důsledně, že teď máme v zásobáku chleby složené do komínka a každý oharek má nálepku „OHAREK“.

Uklízáme až do oběda. Ten byl dneska doopravdy luxusní, Barča dovezla naložené maso a plno zeleniny k tomu – ňam ňam.

Po odpoledním klidu se hraje baseballový zápas, už ani nevím, kdo vyhrál, ale vím, že když byl na place Radim, tak šli někteří chytat míčky pomalu až k tůňce.

Celé odpoledne pak zabrala etapovka, při které

družiny vyráběly ze sádry a různých jiných věcí svého družinového ochranného ducha. Všechny výtvary byly suprovní, bylo vidět, že si s tím dali všichni práce. Šneci vyrobili přilbicu z melounu, což byl podle mě, jako odporné poroty, geniální nápad.

Večer začalo trochu pršet, takže jsme měli ideální podmínky na mraky. Tý jo, musím říct, že to bylo fakt maso. Ještě teď mám vyklepané ruky a bolí mě celý člověk. Někteří už ke konci sténali, jak zraněné zvířata a já jsem už v duchu počítala zlomené kosti. Ale dopadlo to dobře a všeci přežili.

Mezi tím už se kotlilo na saunu – saunili se tři várky, takže se šlo spát až kolem půlnoci. To už svítily dokonce dvě hvězdy, takže snad už nebude pršet a konečně budem moct usušit sebe aji všechny věci.

(Radek) Včera večer to stálo za to. Pršelo a nebe klikatilo tisíce blesků. Ale co Tě nezabije, to Tě posílí. A náš tábor to jenom posílilo. Pod stálou hrozbou neustálých kontrol se u nás velice často uklízelo. A myslím si,

Jak žít radostně? Věřme, že život nám byl dán pro radost. Přestává-li radost, hledejme, v čem jsme se zmýlili.. - orientální přísloví -

11.den úterý 15.července 2008

(Beruška) Ráno po nástupu sme nasedli na kola. Jeli sme do Budišova. Jak tak jedem, tak jenom slyším „Beruško jed“ a za chvíľku „jak to , že ti spadl řetázek“? Pak sme jeli dál za chvíľku sem sesedla z toho kola, jelikož už sem nemohla a samozřejmě mě dohnal Radek a bylo: “Beruško musíš přestat kůřit,, a já na něho „Já nekůřím“. A on na mě “Taťka by ťa...co?“ a odpověď zněla,,hmm“

Dojeli sme do Budišova dali sme si zmrzku a chvíľku seděli. Mezi tím sa šlo do obchodu, kde Katka ztratila peněženku, která se našla pod regálem v obchodě.

A jelo sa do tábora, kde nás čekal oběd. Asi za dvě hodiny sme šli dělat mýdla, hrát křoket a šplhat po lanech.

Potom byla etapovka a zase sa pokračovalo v hrách. Večer sa zazpívalo pár písniček a šlo sa spať.

(Radek) Dnešek mě trochu zmohl. A vůbec nevím, jako proč.

Včera na radě se dohodlo, že když už tu máme ty kola, tak že byla škoda je nevyužít. Padlo tedy rozhodnutí, že se pojedou do Budišova. Jelikož jsem slabý jezdec na kole, tak v bláhovém domění, že pojedou se světluškama jsem si myslel, že moje slabost nebude tak okatá. Ale, padla kosa na kámen. Hned v první zatáčce mi všichni zmizeli z dohledu a já se marně trápil s kolem... Ale nevzdal jsem to a po dlouhém a vyčerpávajícím boji je dojel. To si ale někteří z nich dávali už pátou zmrzlinu a se slovy, že to dělají jenom kvůli tomu, aby na mě počkali jsem jim to musel zaplatit :-) Samozřejmě sřanda, že:-) Zpáteční cesta ubíhala v podobném duchu. To jsem si ale už podchytil a pod pohružkou sankcí nedovolil nikomu. aby mě předjel.

A tento vyčerpávající výlet byl asi příčinou mé nenadálé indispozice a ja se po obědě s horečkou sesunul na postel a spal a spal. Probudilo mě až večerní šero a já byl

Člověk, který je pánem sama sebe, nebude mít jiné pány. - orientální přísloví -

Jak měla Viky pořezaný prst

(Viky) Na začátku jsem řezala pilkou , stalo se to tak, že Číkita a Vojta řezali pilkou dřevo. Já jsem to dřevo držela a oni se ke mně s tou pilkou přibližovali a naráz mně přejeli přes prst. Já jsem se rozbrečela a šla jsem za Radkem a on mi to vydezinfikoval docela to štípalo, pak mi to zalepil a bylo to v pohodě.

každému vděčný za to, že mě nechal na pokoji.

Ale aspoň mám pro příště ponaučení v tom, že není radno si zahrávat se světluškama.

PS: příště vám to světlušky natřu :-)

12.den **středa 16.července 2008**

(Lenka) Dneska jeli na výlet všichni. Tábor se rozdělil na dvě skupiny. První jela do Dračí skály a druhá na přehradu Kružberk, a pak na skály. Roveři a ti co mají nad 15 jeli surfovat nebo co.

Mája, Kája, já, Čeči, Radek, Kikina, Zub, jsme jeli na skály. Zbytek do jeskyně. Cesta byla dohromady dlouhá – 31,52 km. A hlavně byla pořád do kopce a z kopce.

Všichni ložili až na mňa, protože jsem sa bála. Čeči byla nejlepší a všichni byli supr.

Do tábora jsme měli dorazit v 16 hodin, ale my jsme dojeli až v 17 hodin.

Najedli jsme sa buchtíček s krémem, pak byl nástup a po nástupu, ti co skládali slib (skautský a světluškovský), dodělávali slibový obeň - Mája, Kája, já a Míša. Slib jsme všecky složily dobře :-)

Po slibu jsme ještě s Májou a Kájou slavily úspěšné složení slibu..., a pak jsme šly spát.

(Čikita) Ráno jsme vstávali v 7.15 a šli jsme si vyčistit zuby. Po snídani jsme měli nástup. Na nástupu nám vůdci řekli, že pojedeme buď do

Dračí jeskyně nebo na skály. Já jsem si vybrala do Dračí jeskyně - z vůdců s náma jela Klíště. Všichni, kteří jeli do jeskyně si museli

Slovo sblíží lidi, a proto se máme snažit mluvit tak, aby nám všichni mohli rozumět a aby vše, co mluvíme, byla pravda. - orientální přísloví -

vzít čelovku. Do tábora jsme se měli vrátit ve 4 hodiny. Nejprve jsme jeli do Oldřůvek do obchodu a pak na vyhlídku.

(Mája) Ráno bylo pořád stejné - budíček, rozcvička, ranní hyena atd. Na nástupu jsme se dozvěděli že budeme mít výlet na kolech. Mohli jsme si vybrat jestli chceme jet do jeskyně nebo na cvičnou skálu. Já, Kája a Lenča, Čechi jsme si vybrali vybraly že chceme jet na skálu a myslím, že jsme si vybraly správně.

Jen asi 15 km a dostali jsme se na krásnou přehradu Kružberk. Chvilku jsme se rozházeli a potom jsme se rozjeli dál. Po chvilce jsme odbočili z hlavní cesty a jely celou dobu z kopečka a vyjely až u skal. O to horší to bylo zpátky.

Na těch skalách bylo moc lidí a vedle nás byl nějaký jiný oddíl. Za chvilku přišla jejich vedoucí a říkala, že jejich chlapci nemůžou navazovat děti, když přijeli takové pěkné slečny. My jsme se tomu zasmáli a začali ložit.

Pak jsme jeli zpátky, po cestě jsme si dali zmrzku v Budišově a tradá do tábora. Byl to super den.

(Fialka) Pro představu pár postřehů z našeho RS výletu na Slezskou Hartu:

Rychlé balení, službu nebudí nebo –li všeci jsme komplet zapomněli vzbudit službu v 5 ráno, takže celý tábor zaspal.

Jízda s plachetniců na vozíku je plně obohacující, přes různé důry a důřečky (20 domků, 50

obyvatel) 30km/h v 5 ráno uspává.

Surf s plachtů je dobrá makačka, např. Medvěd zatínal i svaly v obličeji, jak zvedal plachtu z vody.

Někteří lidi proleží den na Slunci, jiným stačí 20minut na spálení, kolena bolely ještě další 3 dny.

8 lidí obsadí místní lokál s tím, že jde na hranolky a většina hledí na novodobý vynález plazmovou televizi, jo 3 týdny bez civilizace jsou 3 týdny.

Jak sa jede s plachetnicí po Slezské Hartě s větrem v zádech i proti obličeji může podat přesné líčení Fanta.

Budulínkovi stačí k dorozumívání i hodně vystižné posunky, které baví ostatní stejně jako její některé hlášky.

Tento RS výlet v celku super bomba špica. Děkuju

(Viky) Ráno jsme vstávali v 8:00. Pak jsme si dali snídani, rohlík s pomazánkou a s máslem a šunkou. Potom byl nástup. Pak byla rojnice a po ní pořádek.

Potom jsme seděli v hangáru a psali článek do Šestáku. Potom jsme měli kroužek kytary a foukali s bublifukem.

Na oběd jsme měli zeleninovou polévku a Olupsije. Pak jsme měli odpolední klid. Po něm jsme hráli baseball. Svačina byla žranice.

Potom začalo pršet. Pak jsme si mohli dělat. Potom byl rychlý nástup a po něm vanaři. Pak jsme hráli na kytaru a pak jsem šla za Májů a Kájů a tam jsme dělali blbiny. Pak byla večerka a šli jsme spát.

(Vápno) Ráno jsme určitě vstali, jako každý den jsme si zacvičili, vyčistili zuby, na vanařích hupsli do tůňky. Pojedli jsme málo, protože zbyla hromada rohlíků s pomazánkou. Bez nástupu by se ráno taky neobešlo, a po něm byl dopolední program, co jsme dělali už si nepamatuju, ale určitě to bylo zábavné.

Další obvyklá záležitost dne byl oběd a po něm polední klid, který se díky dešti o trochu

protáhl. Jakmile se počasí alespoň trochu umoudřilo, vytáhli jsme basebalky a začala další etapa táborového turnaje. Kdo vyhrál není podstatné, protože svačinová žranice, byla nachystaná pro všechny.

S plným břichem jsme se odvalili k improvizovanému jevišti a začala odpolední projekce. Měli jsme možnost zhlédnout 3 představení: Výjev z historického turnaje, Hradní představení a Snídani s princem.

Po tomto kulturním zážitku následovala etapovka, při které jsme pobíhali po lese, luštili morseovku a hledali meč. Vyhrály ju Žaby.

Všecko jsme stihli tak tak, než začlo zase pršet. Všeci ostatní zalezli do stanů a já s Vojtou jsme jeli na kolech do Podlesí.

Na večeri byly bramboráky. A protože tentokrát se počasí neumoudřilo rychle jsme v mantlech odbyli nástup a šli hrát deskovky do hangáru. Tahle zábava nám vydržela až do večerky.

(Radek) Jídlo na táboře. Mnohý si může říct, že jídlo na táboře musí být tak nějak ošizené, řekl bych až spartánské. Říkali mi to aspoň

Jak si Čikita ulomila zub

(Leňa) Někdy v posledním týdnu našeho tábora si Čikita vyrazila zub PERLÍKEM. A jak se to stalo? To měla Čikita, tak veselou náladu, až si začala zpívat písničky od Ewy Farné. Vzala do ruk perlík a už to jelo ... Zpívala např. Ticho apod. Najednou BUM a už Čikita řvala jak tur.

Sice jsem u toho maléru nebyla, ale dokážu si ho živě představit. Na druhý den jela Janča s Čikita k zubařce. Zubařka tam nebyla a tak jeli zpátky. Pak ju ten zub ještě bolel, že ani jest nemohla. Ale celý přední zub si nevyrazila. Jenom kusek ...

(Čikita) Ve čtvrtek večer jsme s Viky nacvičovaly falešný koncert Ewy Farné. Nácvič jsme začaly dělat v nářadáku. A jak jistě víte v nářadáku je náradí. Když jsme dozpívaly první písničku, tak jsme začaly zpívat druhou. Při druhé písničce jsem si vzala do ruky perlík, otočila jsem ho, ale perlík se převážil a spadl mně do tváře. Perlík mně jenom ulomil malý kousek předního zubu. Druhý den jsem byla s Janinu a Klíštětem u zubařky. V Budišově zubařka nebyla, ve Vítkově bylo 8 zubařek, 1 bolela ruka a ostatní měly dovolenu. No nic se nedalo dělat musela jsem počkat dom.

kamarádi z práce, nebo příbuzní z rodiny. Nešlo jim do hlavy, jak můžou například ogaři z oddílu vařit pro celý tábor a navíc tak, aby to bylo požitelné :-). Když jsem začal jezdit na tábory, tak jsem byl smířený s tím, že tam nějaké to kilčo zhodím a moje postava se tak trochu zúží.

Opak je ale pravdou. Ať už vaří na táboře která koli družinka, tak jídlo je většinou podařené, chutná výborně a co víc, člověk, kdyby se na táboře nehýbal, tak domů přijede jako Otesánek :-).

Stačí si jen vzpomenout na ty báááááječné polévky, na tu pestrou paletu jídel od nakládaného masa až po buchtičky s krémem. Na tu spoustu zeleniny jako příloha. Nejedna rodič své dítě po příjezdu kolikrát ani nepozná :-). No prostě samá mňamka, vážně.

Ale proč vzpomínám právě jídlo. Dnes bylo na večeři jídlo, které nade všechno miluji. Zastínilo to prostě celý táborový den a já si vzpomínám jen na to jedno. Byly totiž bramborákyyyyyyyyyyy :-)

14.den pátek 18.července 2008

(Radek) Probuzení do krásného rána. Brašule už od pěti hodin pobíhá po stanu a nemohl se dočkat, až začne jeho „vůdce dne“. Panáčkoval okolo mojí postele a prosil mě, ať si může cvičně a po tichu písknout nástup. Dovolil sem mu to. Prostě chci, aby si tento den užil na plno.

Pak to přišlo. Budíííček. Brašule vyletěl ze stanu jako vrabec z hnízda. Oběhl celý tábor tak pětkrát než si uvědomil to, že aby se k němu někdo přidal musí písknout rozcvičku. Pískl sem to za něj a pak už se k němu přidávali další a další náruživí cvičenci. Šlo to všechno jako po drátkách. A hurá na vanaře. Jak nechodím, tak kvůli němu jsem šel. Voda byla mokrá až na dno, ale dalo se to vydržet. Nechal jsem ho taky vyhrát v odpalbě a jeho pocit vítězství a radost v jeho očích mi byla odměnou.

Nástup zvládl na jedničku a po dalších pro jiné samozřejmých věcech proběhla rojnice.

Jeho mužný hlas se nesl táborem a nikdo si nedovolil ani ceknout. Medvěd s Matesem se bojácně krčeli ve stanu, než je svým vlídným slovem vyhnal ven.

Přijela kontrola. Hned ze začátku si Brašule zjednal respekt a bylo jasné jak tato kontrola dopadne. Dobře. Dopolední program byl nadu-

paný a udivilo mě jak to měl všechno do detailů vypilované.

X-BOJ – proběhl ve vysokém tempu a nasažení.

Je před obědem a mám chvíli, tak píšu všechno, co se děje. Ten Brašule nás nechá vydechnout. Kdo ví jestli budeme mít vůbec nějaký polední klid.....???

Byl polední klid. Dnešek nemá prostě chybu. Dnešek ubíhal jako voda a po dvouhodinovém odpočinku následovala etapovka, která byla povedená. Kombinace síly, rychlosti, šifer, potápění a vytrvalosti. Málem sme přišli o Brašuleho brýle. To by se tábor mohl zrovna zabalit.

Ale brýle se našly a program, podotýkám opravdu nadupaný, mohl pokračovat baseballem.

Směna střídala směnu a v tom nejlepším se zatáhlo a pod hrozbou zmoklých celt se hra přerušila a šlo se balit. Šlo to rychle. Naházet věci do baťohů, sundat celt, tee-pee a odnést rošty.

V průběhu balení dorazil Dazul, Anita a Irča. Naložilo se auto a tradá pokračovat v další směně.

I kdyby Tě chválilo tisíc úst najednou - nikdy mezi nimi nesmí být ta tvoje. - perské přísloví -

Pokračoval baseball. Při jednom podařeném odpalu trefil Vojta, neznalý pravidel o pokládání pálky, právě již zmíněnou pálkou Máju - Štěpánku do lícní kosti. A bylo po hře. Vojta out a Štěpánka taky. Lícní kůstka napuchala a tak trada do Opavy do nemocnice. Klíště, Štěpánka a já jsme upalovali po již známe cestě a mě se promítala naše loňská cesta s Brašulem a Pajou do té samé nemocnice. Štěpka statečně nesla svoje zranění a po rentgenu a vyšetření se nán ulevilo, že je to „jen naražené“. Štěpka teď aspoň ušetří na šmínkách :-)

Do tábora sme dorazili po deváte, kdy probíhaly přípravy na závěrečnou etapovou hru. Už byla zima, když družinky vyrazily do posledního boje. Po získání poslední kapky krve a poražením severánů byla tato táborová etapovka ukončena.

Teď deme ještě chystat saunu a další táborový den bude v čoudu.

(Kačka) Ráno jsme měli jako vždy budíček v 7 hod. Později jsme měli rozcvičku kromě Čeci, které nebylo dobře.

Na snídani jsme jedli chleba s nějakou dobrou pomazánkou.

Po nástupu byl X boj, první byla skupina za 5 deset. V tom boji bylo 6 disciplín. Jízda s prázdným

ným barelem kolem všech stanů, co nejvíckrát otočit odpalbalovým míčkem kolem tyče, potom hod perlíkem, chození po špalku, střelba vzduchovkou a nakonec vymyslet smysluplné věty na jednotlivé slova.

Na oběd jsme měli francouzskou polévku s nudlemi a šroubky se slaninou a zelím.

Odpolední klid byl do 2 hodin. Později byla etapovka, baseball, svačina a baseball.

Na večeři byly rohlíky s máslem, nutelou a marmeládou.

Tento den se taky rozebíraly stany. Při tom baseballu Máju trefil Vojta pálkou.

Později po večeři jsme hráli poslední etapovku.

15.den sobota 19.července 2008

(Dazul) Dnešní den nás čekala pořádná makačka - alespoň dopoledne. Museli jsme odvoztit všechny podsady k Huťům a naložit plnou dodávku zbývajícím táborovým materiálem, který přijde odvézt do Kateřinic. S rozdělováním podsad se začalo ještě před snídaní - aku vrtačky byly čertstvě nabitě a tak pracovaly za nás :-)

Do ranního nástupu byly všechny podsady rozšroubovány, takže jsme je pak v naprostém klidu a bez stresu naložili do Iveca a nadvakrát odvezli uskladnit do Podlesí. Tam na nás budou čekat do příštího tábora. Tyhle podsady mají za sebou už svůj 8.tábor !

Na tábořišti se balilo a uklízelo vše co se dalo. Vyklízel se nářadák, zásobák, hangár, ... Zbylo mi i něco málo času na to, abych si od Klíštěte z mobilu stáhl její fotky z tábora - budou se hodit pro oddílové DVD.

Slunko dneska svítilo a páliło, jako by ho za to někdo platil. A my jsme po obědě začali balit hangár a nakládat věci do velké dodávky. Vždy mne překvapuje, kolik se tam toho do ní vleze - a že se tam toho vlezlo fakt hodně :-)

(Fialka) Máváme věcám v Dazulově autu a jdeme pomalu odpočívat, nikomu sa nic moc nechce, tak si říkáme chvílku a jdem na to. Po chvílce sa zvednu a jdu dělat se Zubem a Čechi sklep. Vyměňujeme klády a chystáme místo na kamínka z hangáru a pláty s rámem od golema. Klíště a Anita chystají ukončovací oheň, Janina provádí povinné umývání dětí, někteří hrají bang. Po chvílce se sejdem u ohniště a kecáme a kecáme. Po prokecané půlhodince jdu Žabám pomoci zabarikádovat

Láska je jako karavanní tábor, nenajdeš tam nic, co jsi s sebou nepřinesl. - perské přísloví -

na zimu kadibudku. Pak začnem sundávat „zábradlí“ kolem mostu na kadibudku. Žaby dělají večeri, děti si hrají a já stále koumám, že za chvíli to přijde. Večeřím svou obvykle jinou večeri, rýžový chlaba s máslem, zbytek má chleba s masovou pomazánkou. Převlékáme sa do krojů, nástup, svěšení vlajky, boření brány. Jdu se projít k tůňce na uklidnění, cestou zpět se zastavím u Radimova auta a párám žabu z kroje, kterou

jsem slíbila Lence. Pak už jdeme na ukončovací oheň. Sedím vedle Vápna, nervozita mojí osoby by se dala krájet. Probíhá hrníčkárna, čtení hrníčkárny, udělování diamantových vanařů (Zdenda, Beruška, Ferda), vyhlášení vítězů baseballu (Medvědovo družstvo) a přichází na řadu Zub a jeho řeč k předání vedení oddílu. Teď už toho moc nevnímám, jen se pomalu zvedám a jdu si pro oddílový meč. Ano, jsem to já nová vůdkyně. Něco málo blekotám ani nevím, či to mělo nějaký smysl, protože takový pocit jsem v životě neměla. Najednou přijímám gratulace od překvapených dětí a pevné stisky rukou od starších, kteří to už aspoň chvíli věděli. Pak zahajuju večerku posláním signálu, zpěv našťestí zachránil Máta, protože ve mně sa to nějak zaseklo. Už si jen s Radimem zařvem naše oblíbené Bom čiky bom a jdeme spát. Přání dětí ve stylu, dobrou noc náš nový vůdče, mně taky chvíli zaráží. Jdu se umýt, svítí krásně měsíc. Zachumlávám se do spacáku a s mou oddílovou dceruškou oslavujeme pojídáním žížalek.

(Viky) Ráno jsme vstávali v 6.30. Snad nikomu se nechtělo z teplého spacáku. Nasnídali jsme se, měli jsme chleba, máslo a med.

A pak jsme začali balit věci já jsem měla tak plný batoh, že se mi tam skoro nic nevlezlo.

Udělali jsme rojnici, měli jsme nástup, vyvěsili vlajku. O hodinu později jsme jí zdělali, složili a uklidili, o pár minut později se shodil stožár.

A vzali jsme si batohy a šli jsme do Budišova a chvíli jsme čekali na vlak. Nastoupili jsme do vlaku a jeli jsme. Pak jsme přestoupili v Suchole nad Odrou. Pak v Hranicích. A nakonec jsme vystoupili v Jablůnce a jeli jsme domů.

(Anita) Tentokráte máme budíček už 06:30, vůbec se nikomu nechce vylézat ze spacáku. Janina aktivně chystá snídani a ostatní se

balíme. Vyvěsíme vlajku a rozdělíme si úkoly - svěsit vlajku a uklidit stožár, zlikvidovat mostek, uklidit u sauny a tábořiště...Tak kolem 8:45 si chystáme batohy na odvoz a děláme poslední rojnici. Radim a Zub odváží batohy na vlakové nádraží spolu s Klíštětem a Viky..My pak vyrážíme pěško busem na vlak - je nás zhruba 14. Cestu na vlakové nádraží jsme zvládli zhruba za 2 hodiny sic mírně vyžínění, protože se nikomu nechtělo pít tahat v ruce.

Cesta vlakem ubíhala relativně rychle, někdo spal, jiní přepisovali články do šestáku. V Hranicích na Moravě se s námi rozloučila Klíště...Z Hranic jsme pak byli v Jablůnce asi za hodinku, kde čekali rodiče a Irča s Dazulem.

Nemáš-li rád kaši, neříkej o ní, že není dobrá. - perské přísloví -

Kamarádi, přátelé, známí a rodičové, tak už je to tady - vy kdo jste nevěděli nebo nebyli na táboře - tak už se proflákla dlouze utajovaná skutečnost.

Já Petr Zubíček – Zub jsem na letošním táboře při ukončovacím ohni předal slavnostně vedení oddílu mé nástupky – Ladě Kutějové – Fialce.

Tzn. že od září začíná oddíl vést Fialka a já budu „pouze řadový člen.“

Psát pocity mi zatím nejde. Asi mi to ještě nějak nedochází nebo co. Abych pravdu řekl asi jsem si to představoval nějak jinak, ale ta představa se zatím nějak nedostavuje. Možná je to tím, že myšlenky, pocity, zážitky a únava z tábora z toho zatím dělají nevytříbený mix, který je třeba nejprve přebrat a vychutnávat každý zvlášť a věřte, že si to vychutnám.

Díky, Zub

Rodiče, přátelé, známí, šestkaři a šestkařky, jak už napsal Zub, je to tady.

Od soboty 19.7.2008 od ukončovacího táborového ohně jsem, já Lada Kutějová (Fialka), nová vůdkyně 6. koedukovaného oddílu Kateřinice.

Pro většinu z vás je to asi šok, tomu se nedivím, a proto doufám, že se mi podaří Šestku vést, tak jak to pro světlušky, vlčata, skauty, skautky, rovery a všechny ostatní bude nejlepší.

Jelikož ještě nemůžu z mé pozice, dvoudenního nového vůdce, nic bilancovat, hodnotit apod., tak je to ode mě zatím všechno.

Děkuji, Fialka

na táboře se událo:

V sobotu 12.července byly na večerním nástupu představeny nové oddílové trička - černé, se žlutým oddílovým logem.

Diamantového vanaře si letos zasloužili: **Zdendáš, Ferda, Beruška**

Vedení oddílu po Zubovi převzala **Fialka**. Stala se tak po Dazulovi, Radkovi a Zubovi, čtvrtým "vůdcem". Zástupci Fialky jsou: **Janina, Fanta a Zub**.

Skautský slib na táboře skládali: **Mája, Kája, Leňa**

Z vlčat do skautské družiny přestoupil: **Ferda** (do Šneků)

Slib světlušek skládala: **Míša**

Ze světlušek do družiny skautek přestoupila: **Kačka** (do Žížal)

Očko na táboře přešel ze Šneků do Štírů.

Vítězem celotáborové etapové hry se stala "poskládaná" družina: **Žiši**

Jediná, které se na táboře podařilo splnit nejobtížnější skautskou zkoušku "Tři olpí pera" byla Čeči. Na fotce je zachycena, jak se vrací poraněním nástupu ze samotky a samostatným přenocováním.

Plán oddílových akcí na rok 2008-2009

Podrobnější informace a případné změny v průběhu roku budou oznámeny dopředu. Plán nezahrnuje družinové akce, oddílové schůzky a akce, které naplánuje oddílová rada.

Srpen 2008

- 2. – 10.8. Expedice do Rumunska
- 9. – 10.8. Prázdninová výprava

Září 2008

- 3.9. Letopisy Narnie
- 5.9. Zahajovačka
- 12. – 14.9. Help 2008 (Dazul)
- 20. – 21.9. Rodičovská Bařinka
- 21.9. Šmejkalův pohár (1.Ch)

Říjen 2008

- 3. – 5.10. Brigáda na Bařince
- 4.10. Crosscountry (Radek + 6.Os)
- 25. – 28.10. Oddílová výprava – Zlaté Hory

Listopad 2008

- 7. – 9.11. SEČIN (pro činovníky)

Prosinec 2008

- 5. – 7.12. MikSem
- 20.12. Vánoční Akademie
- 23.12. Oddílové Vánoce
- 27. – 30.12. Polárka
- 31.12. – 1.1. Silvestr

Leden 2009

- 3.1. XII. Country bál
- 10.1. K2 (Dazul + 6.OS)

Únor 2009

- 14.2. XXII. Ples na zámku (Kóča+Mája)
- 27.2. Hon na Širokka (4.Ch)

Březen 2009

- 9. – 15.3. Jarní tábor
- 14.3. Řepák (Mucha + 1.Ch)
- 27. – 29.3. VÝSEČ (pro činovníky)

Duben 2009

- 10.4. Ekohra (2.D)
- 12.4. Kurz western umění (Zub)
- 17.4. Brigáda na Bařince
- 24.4. Ivančena

Květen 2009

- 1.5. Svojsikův závod stř. kolo
- 1. – 2.5. Špacír (1.Ch)
- 16.5. Camporee + Prase

Červen 2009

- 5.6. Schůzka s rodiči
- 6.6. Triatlon
- 14.6. Tysanica
- 19. – 21.6. Předtáborovka
- 26.6. Ukončovací oheň

Červenec 2008

- 27.6. Odjezd na Puťák
- 4. – 19.7. Tábor

Máš-li zdárného syna, k čemu je ti bohatství? Máš-li nezdárného syna, k čemu je ti pak bohatství?
- turecké přísloví -

3.září 2008

15:30 u nádrže v DBCB

- velká hra podle

LETOPISY NARNIE

pozvi všechny kamarády, především ty z 1.-5. třídy, aby mohli prožívat dobrodružství sourozenců

Pevensieových – Petera, Zuzany, Edmunda a Lucie. Ti jsou povoláni z válkou sužované Anglie, aby pomohli vrátit svobodu mírumilovným obyvatelům bájně

Narnie a nastolit na trůn legitimního dědice trůnu, mladého prince Kaspiana. Všechny čeká dlouhá a nelitostná bitva, ve které musí osvědčit nejen odvahu, ale i soudržnost.

9.-10.srpna 2008 - Prázdninová výprava (Fialka) - pojede se na hrad do Brumova. Odjezd v 6:50 z Kateřinic, 7:00 z Ratiboře od kina. S sebou 250 Kč a věci na vícedenní výpravu (bágl, spacák, ešus, ..)

1. - 10.srpna 2008

Expedice do Rumunských hor

(Anita, Irča) Akce pro všechny šestkařské RS a OS - letos do pohoří Rodna a Maramureš.

Získalijsmedotacinadopravuatak je předpoklad, že celá desetidenní **akce vyjde na cca 1000 Kč!** V době sazby tohoto ŠESTÁKA jsou ještě **2 místa v autách volné** - kdo dřív dodá Irči zálohu 500 Kč, jede s námi.

5.9.2008 - zahajovací oheň

se bude zapalovat ve 14:00 v DBCB - přijď ve skautském kroji. Zahájíme společně nový oddílový rok ŠESTKY.

6.OS - www.oldskauti.cz - tě zvou na fantastickou akci

HUCUL

5.-7.září 2008

Nejkrásnější pohled na svět je z koňského sedla. Tento pohled můžeš spatřit i ty a stačí k tomu tak málo ... Stačí se přihlásit na kontaktní adresu: **Anita Sedláková, 604 937 761, sedlakova@email.cz**

Tato akce není omezena věkem - ale počet míst je omezen. Omezení je dáno počtem koní se kterými budeme po 2 dny putovat z Francovy Lhoty na naše první tábořiště u Křekova a zpět. Spát budeme v hangáru na starém tábořišti. Přes noc se budeme střídat na hlídce u koní. Samotná dvoudenní vyjížďka + jídlo, převoz bágů, jídla pro koně, stanů atd. není levnou záležitostí - rozpočet na tuto akci je 22.000,-Kč. Akce se může zúčastnit 16 lidí a bude je to stát **500 Kč** - zbytek částky je hrazen z dotace a sponzorských darů.

Odjezd z Kateřinic bude v pátek 5.září v 15:30 - čeká nás v pátek ještě seznámení s koňama a první jízda v jízdárně. Spát budeme u hřebčína. Ale v sobotu a neděli pojedeme na koních po lesních stezkách a cestách. Vzhledem k omezenému počtu míst je potřeba se přihlásit a **zaplatit 500 Kč nejpozději do 14.srpna 2008** - pak případné neobsazené místa nabídneme ostatním oddílům našeho střediska.

HELP 2008

12.-14.září

největší polní hru v České republice pořádá skautské středisko Vsetín. Podrobnější informace najdeš na

www.skauti.cz

Promítání filmů a fotek z tábora

se bude konat nonstop přes noc **25. - 26.července 2008**. Začínáme v 18:30 v klubovně.

Každý si bude moci na "promítání" přepálit nové oddílové DVD č.105 a 106 ze všemi fotkami a filmy - aby se mohl pochlubit doma.

Rodičovská Bařinka

Zveme všechny rodiče a příznivce oddílu na tradiční „Rodičovské opékání“, které bude na skautské chalupě Bařinka ve Velkých

Karlovicích. Akce se bude konat o víkendu **20. - 21. září 2008**. Začátek ve 14.00h. Spacák s sebou. Bližší informace u Zuba tel. 739 037 602. Těšíme se na setkání s vámi. Vedení ŠESTKY.

Toto číslo ŠESTÁKU je určeno pro:

Archiv všech oddílových časopisů můžeš najít na www.sestka.eu (sekce ČASOPISY).